

ARNHEMSCHE SCOURANT.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal
weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag,
Woensdag, Vrijdag, Zaterdag en Zondag, is
f5 in de drie maanden.

DINGSDAG 22 JUNI.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf
regels, f1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen, zegelregt, voor elke
plaatsing.

Switenslandsche berigten.

ENGLAND.

Heden is in Hydepark, eene
grote wapenschenning gehouden, welke door de ko-
ningin, prins Albert, den hertog van Cambridge,
prins George, den grootvorst Constantijn, den erf-
grootheer en de erf-grootheer van Saksen-Wei-
mar met prins Eduard, den hertog van Wellington
en andere hooge personen werd bijgewoond.

De Nederlandsche gesant heeft gisteren eene
audientie bij H. M. gehad en alstoen aan hoogste-
zelve van wege zijnen soeverein eenige schilderijen aan-
geboden, onder anderen een, voorstellende Z. Neder-
landsche M. te paard.

Er zijn te Londen nieuwe aardappelen uit Lia-
sabon aangebragt, die uitmuntend van hoedanigheid
zijn en voor 1 sh. de vijf ponden worden verkocht.

De heer Cower, broeder van lord Granville,
is gisteren te Derby, lid van het Lagerhuis be-
noemd, ten opzichte van lord Duncannon, die
door den dood van zijn vader, lord Rasbourgh,
tot het pairschap is geroepen. Deze verkiezing heeft
een vrij wonderlijk incident opgeleverd. De heer
Cower, chartistisch candidaat, gezegd hebbende
dat de hand-proef twijfelachtig was, heeft het kie-
zen door stembiljetten geëischt. Daarop heeft de
mayor, die bij de verkiezing het voorzitterschap be-
kleedde, den heer M'Grath verzocht hem ter hand
te stellen eene som van 23 £ 10 sh. tot vergoeding
der te maken onkosten. De heer M'Grath en zijne
vrienden de chartisten verklaarden hierop, dat zij
geen pennij zouden geven, waarop den mayor den
heer Cower als wettig benoemd lid van het parle-
ment verklaarde.

Londen, 19 juni. De *Mark-lane-Express* zegt
dat de voornamste kwastie thans is, of er zich al dan
niet verschijnselen van de aardappelenziekte vertoond
hebben; dat, naar het zich laat aanzien, de oogst
teer overvloedig zijn zal, doch dat eenige personen
vermeend hebben verschijnselen dier ziekte te hebben
waargenomen; dat men daaruit echter niet moet af-
leiden, dat de aardappel-oogst zoo vernield zal wor-
den als in het afgelopen jaar, en men geene alge-
meene geveldtrekking kan maken uit eenige bijzon-
dere gevallen. Wat de berigten over den graanoogst
betreft, deze luiden zeer gunstig. De opzigt geval-
len, regeus hebben, voor een groot deel, de twee ge-
daan, en de vermindering van temperatuur
den oogst niet schade, welke heeft voortgegaan, en kan
dit niets anders ten gevolge hebben dan dat de oogst-
tijd een weinig later plaats heeft.

FRANKRIJK.

Parijs, 17 juni. Volgens alle waarschijnlijkheid
zal de aan de Kamers gerigte petitie van prins Je-
rome Bonaparte, bij de Afgevaardigden veel beter ont-
vangen worden dan bij de Pairs. Reeds zegt men,
dat de commissie voor de petitie bij der Kamer der
Afgevaardigden eenstemmig besloten heeft tot het
voorstel, om dezelve te verzenden naar den president
van den raad en aan den verenigden raad der mi-
nisters.

Voor eenige dagen, bij gelegenheid van eenen
brand in de rue de l'Ouest, terwijl ieder zich haast-
te om zoveel mogelijk van het huistaad te redden,
vond een soldaat een pakje, hetwelk hij dadelijk uit
het vuur wierp. De beneden staande personen ont-
waarden met ontsteltenis dat dit pakje niets minder

was dan een ingebakord kind. Door een wonder had
hetzelfde, door op matrassen neder te komen, echter
niet het allerminste letsel ontgaan.

De ministeren heeft de regering in der Kamer der
Afgevaardigden eene kleine nederlaag geleden, welke
zij echter zelden te verwachten en die niet van dien
aard is, dat zij haar aanblijven in gevaar brengt.
Het voorstel van den heer Bemesmay, om de belas-
ting op het zout te verminderen, is, na eene twee-
daagache discussie, met de ontzettende meerderheid
van 254 tegen 14 stemmen, aangenomen. Eene heer
treffende redevoering van den heer Dupin schijnt
veel tot dien uitslag toegebragt te hebben.

Heden is bij de Kamer de zaak van den heer
de Girardin behandeld geworden. De magtiging
om dien heer wegens hoort te vervolgen, waartoe de
Kamer der Pairs het aanbod gedaan had, is, son-
der hoofdelijke stemming, bij afstemming, door
eene groote meerderheid verband geworden. De heer
Girardin zelfs heeft de uifdrakkingen, welke hij
in zijn blad gebragt had, slap en met aarzeling ver-
dedigd, heigden eene ongunstige uitwerking op de
Kamer gehad schijnt te hebben.

Parijs, 18 juni. De Kamer der Pairs heeft medede-
ling ontvangen van twee boodschappen der Kamer van
Gedeputeerden, waarvan de eene de Kamer kennis geeft
van de aanneming van het voorstel, betreffende de ver-
mindering van de belasting op het zout, waarbij dit
voorstel tevens wordt ingeleverd; de andere bood-
schap geeft mededeeling aan de Kamer van het be-
sluit der Kamer van Afgevaardigden, volgens hetwelk
laatstgenoemde Kamer de gevraagde magtiging ver-
leent om den heer de Girardin te mogen vervolgen.

Gisteren is in de Kamer der Pairs, na eenige he-
vige debatten, met eene groote meerderheid van stem-
men besloten geworden aan de commissie de gevraad-
de magtiging te verleenen om den heer E. de Gi-
rardin te mogen vervolgen.

Dit voorval schijnt een droevig pendant te zullen
vormen met het proces *Despans-Cubières*. Evenwel
is het geoorloofd er bij te voegen, dat, indien de
ophelderingen zich bleven bepalen bij hetgeen de heer
de Girardin gisteren in de Kamer der Afgevaardig-
den heeft aangevoerd, het alsdan onmogelijk zoude
zijn iets bij te brengen tot vergoeding van de be-
schuldiging, zoo rechtstreeks door de *Presse* gedaan,
in haar nummer van 12 mei, dat, namelijk, het
pairschap beëloofd was geworden voor eene som van
80000 franks. Een brief, door den heer de Girar-
din verzoemt, verklaart, dat zijn vader, de heer
Alexandre de Girardin, wenschte pair te worden,
doch dat hij dit niet woude wilde, wanneer hij deze
waardigheid verkrijgen moest door het bestuur van
het blad zijns zoons ter beschikking van het gouver-
nement te stellen, en van een anderen kant heeft
de heer Guizot geantwoord met de aanhaling van
een brief des heeren E. de Girardin, waaruit
blijkt, dat, met het oog op deze benoeming, de re-
dactie zich bij voorbaat gewijzigd had tot meerdere
aansluiting aan het gouvernement; hier nu is er
sprake van een ander gouvernement dan dat van den
heer Guizot, en bovendien is de benoeming niet ge-
schied. Onpartijdig sprekende is er een groot verschil
tusschen deze tweede beschuldiging en de eerste.

Alles bij elkander nemende is het te verwachten,
dat de ophelderingen, gisteren door den heer Gi-
rardin aan de Kamer der Afgevaardigden gedaan,
zijne positie voor de Kamer der pairs geenzins zul-
len verbeteren. Er bestaat eene worsteling tusschen

het gouvernement en hem. De heer de Girardin
heeft niets ontzien, daar hij zich zelfs in het open-
baar beroepen heeft op de vertrouwelijke gesprekken,
welke hij zegt met den heer Guizot of den heer Du-
chatel gehouden te hebben. De Kamer der Pairs zal
sich in de moeilijke positie gesteld zien, dat zij,
blijdiën het strijdperk niet verwisseld worde, den
heer de Girardin niet zal kunnen vrijspreken, son-
der het ministerie wegens de zwaarste vergrijpen te
moeten veroordeelen.

Zaterdag 12 juni ll. heeft er in de parochieker k
van Sainte-Elisabeth te Parijs eene selden voorkomende
godsdiensplegtigheid plaats gehad. Drie negers
hebben daar het sacrament van den H. doop ont-
vangen. Twee hunner zijn zonen van Peter, koning
van Groot Bassan, in Afrika; de derde heeft tot va-
der Ouaka, koning van eene naburige provincie.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 19 juni. Den 29sten mei jl. is alhier
tot stand gekomen eene maatschappij, den naam
dragende van *Anna Paulowna-Maatschappij*, die
gevestigd zal zijn te Haarlem. Reeds is de konink-
lijke bewilliging daartoe verleend bij besluit van Z.
M. van 21 april jl.; zij stelt zich ten doel, om de
ingedijkte gronden van den Anna-Paulowna-Polder
in cultuur te brengen, en die op de meest voordee-
lige wijze vruchten te doen dragen door ze te verhu-
ren, hetzij tegen vaste pacht, hetzij tegen een gedeel-
te van den oogst der in gebruik gegeven gronden,
overeenkomstig daarvan op te maken contracten, of
wel, zoo dit meerder doelmatig werd bevonden, ze
te verkoopen of op andere wijze te exploiteren. Zij
wordt opgericht voor den tijd van dertig jaren. Zij
bestaan uit 220 aandelen op naam, ieder groot
f5000. Z. M. den koning heeft daarin deel genomen
voor f25,000.

Naar wij vernemen zal op aanstaanden donder-
dag, 24 juni, met veel plegtigheid de eerste steen
gelegd worden van het gebouw voor stoomgemaal
der Haarlemmermeer, onder Slooten, dat den naam
zal dragen van *van Lynden*.

Men verneemt, dat door den raad der Neder-
landsche handel-maatschappij, in dezelve op giste-
ren gehoudene vergadering, tot candidaten, ter ver-
vulling van de met ultimo december e. k. vacer-
rende betrekking van directeur dier maatschappij,
zijn benoemd geworden, de heeren: B. Goudswaard,
assistent-secretaris der Nederlandsche handel-maat-
schappij, G. Oorsen, lid van den raad der stad Rot-
terdam, G. Nalkhenius, koopman en reeder te Am-
sterdam.

Gravenhage, 20 juni. De voorgestelde verhoog-
ging, onder anderen, van den accijs op den wijn,
tot gedeeltelijke dekking van het verlies voor de schat-
kist door de afschaffing van den accijs op de rogge,
heeft, zoo wel uit Amsterdam als Rotterdam, on-
derscheidene adressen uitgelokt. De heeren J.
Bahder, c. s., te Amsterdam, geven, onder ande-
ren, bij hun adres te kennen:

Dat zij, adressanten, sedert een aantal jaren, dat
de accijs op den wijn allengs verhoogd is geworden,
ook tot huare groote schade en tot hun overgroot na-
deel, de treurige ervaring hebben opgedaan, dat de
eertijds zoop bloeiende wijnhandel, ten gevolge daar-
van, op een verhaspene wijze is achteruit gegaan. — De
adressanten hebben hunne pogingen tot inroeping der
bescherming van zulk een aansienlijken handelstak tot

dusterre verschoven, in het bij vooruitzicht eener algemeene herziening van het bestaande accijnsstelsel, waartoe het algemeen verlangen ook uit den boezem der Kamer was uitgegaan, en waarop de toezegging van een daartoe strekkend voorstel door Z. Exc. den minister van financiën was beloofd; maar nu adressanten in de voorgedragen verhoogde accijnswet den gevreesden ondergang des wijnhandels nader bijgebracht zien, vermeenen zij niet langer te mogen dralen met de ontwikkeling hunner bezwaren.

Na gewezen te hebben op het ophouden der aanzienlijke exportatiën naar de koloniën, ten gevolge daarvan, dat de koloniën, volgens het laatst geslotene handels-tractaat, voor Frankrijk zijn geopend, met welke natie, als zelve producent zijnde, alle concurrentie onmogelijk wordt, — na aangewezen te hebben het hooge cijfer der belastingen van den Nederlandschen handelaar gevorderd wordende, waarbij ook wordt aangetoond, dat de bovenmatige hoogte, waarop de belastingen op den wijn zijn opgevoerd, de oorzaak is van den teruggang des consumptie-handels. — wordt nog in het adres op een ander hoofdbezwaar gewezen, namelijk de uitbreiding der fabricatie van kunstwijn, welke, als zijnde onbelast, de Fransche wijnen geheel of gedeeltelijk bij de consumenten verdringt. Adressanten verzoeken aan de Staten-Generaal mitsdien de nadere in overweging neming van het gedane wets-voorstel aan de regering te verzoeken; en een onderzoek te provoceren over het mogelijke eener geheele herziening van het accijnsstelsel, vooral op den wijn, in verband tot het wegvallen der gemeente-opcenten, wier ongelijkmatige druk den wijnhandel mede tot groot nadeel strekt; benevens eene doelmatige belasting te stellen op de kunstwijn, welke, als sarrogaten van wijn, ook eenigermate behooren te dragen in de lasten van het artikel, hetwelk zij nabootsen.

Een gelijk adres is aangeboden door de heeren *Dutilh c. s.*, wijnhandelaars te Amsterdam, die betogen, dat de hoofdsom van den accijns op den wijn, volgens de gedane voordragt, niet minder zal bedragen dan 90 pCt. (48 bestaan, hiërby 25—73 en collectief zegel over hoofdsom en opcenten, circa 17, dus gezamenlijk 90 pCt. boven de hoofdsom); zij wijzen op den nadeeligen invloed dier vermeerdering op de consumptie en den geheelén wijnhandel; zij voorspellen achterwaardsche beweging in de opbrengst voor de schatkist, en meenen dat de verwachtingen voor dezelve geheel denkbeeldig zullen zijn, vooral ook door vermeerdering van het gebruik van vruchten-wijn en sarrogaten. Adressanten zeggen ten slotte, hier niet eens te willen spreken van de bepaling, dat de verhooging reeds konde moeten werken op de inslagen, na 10 juni gedaan, toen de voordragt nog niet eens bekend was. Zij kunnen zich niet verbeelden, dat zoodanige onregtvaardigheid door de Kamer zal worden bekrachtigd.

Rotterdam, 20 juni. Men schrijft ons uit Kieff onder dagteekening van den 18den juni:

»Heden verscheen G. *Perploegh* (*Kirma Goleffroy en Comp.*) voor de rechtbank alhier en is, wegens *pas-vertaling*, tot eene gevangenisstraf van 4 weken veroordeeld.

Wij zullen zien of onze regering thans de middelen, die zij in handen heeft, aanwenden zal, om te toonen, dat hare ambtenaren aan den handel in posten onschuldig zijn. Wij hopen, dat dit geschiedten zal niet alleen, maar dat het met vrucht geschiedten zal. Onze correspondent schrijft ons, dat *Perploegh* aan verschillende personen geëgd konde hebben, dat de Nederlandsche regering hem niet zou *duffen* te regstellen. Wij hopen, dat het gedrag onder regering aan deze grootspraak geen schijn van waarheid zal geven.

Alburg, 19 juni. In den nacht tusschen donderdag en vrijdag 11. is bij den handbouwer *Jon. Leffts* te Looen-op-Zand, eene koe ontvreemd geworden, welke aan de erven *Erdmen* te Dongen behoort; de anders hebben dezelve naar het bosch geschikt *de Pannenhoeve*, gevorderd, en aldaar afgetuakt. In den morgen zijn zij verjaagd geworden, door honden, die er voorbij kwamen en wier aandacht werd getrokken door de bewegingen, welke het beest nog maakte; de honden en een gedeelte van het tijf waren reeds van de hald ontkomen en nogtans was het beest niet geheel dood.

Maasricht, 27 juni. De minister van Nederlandsche zaken heeft, in antwoord op de aan hem

gestelde vraag, het advies uitgebragt, dat voor de benoeming van leden der provinciale staten in de steden Venlo, Roermond, Sittard en Weert, bij gemis van de reglementaire bepaling van artikel 82 van het Reglement omtrent het bestuur der steden voor *Roermond*, vastgesteld bij besluit van 5 januari 1824, no. 49, *Sittard* en *Weert* van het doen van benoemingen of verkiezingen door den land, welke niet is overgenomen in de *Statuutoire wet* van 28 september 1831, zullen moeten opgesteld worden de voorschriften, welke in artikel 81 en volgende der Belgische gemeentewet van 30 maart 1836, regelende de directe verkiezing tot het lidmaatschap in de gemeente-raden. Het valt te betwijfelen of deze beslissing de bestaande moeilijkheden wel uit den weg zal ruimen, vooral, nadat door de regering bij de laatst voorgedragen verkiezingswetten zelve erkend wordt, dat voor deze steden het bij artikel 130 der grondwet bedoelde reglement niet bestaat en nog moet worden daargesteld. In alle geval zal men vooraf ook nog moeten uitmaken, hoe gehandeld zal moeten worden, ingeval de stemmen staken, hetgeen te Sittard te voorzien is; of men alsdan, naar aanleiding van het hier te lande bestaande, het lot zal moeten doen beslissen, dan wel of volgens de Belgische wetten de oudste der gekozenen voor benoemd zal worden gehouden.

Uittreksel uit de memorie van beantwoording, betreffende de tweejarige staats-begroting, 1848—1849. (Zie no. 120.)

Departement van oorlog.

§ 244. Men veroorlooft zich de opmerking, dat men een verkeerd begrip van zaken zou aankleven, indien men zich het verdedigingsstelsel voorstelt als eene bepaling, waaraan men naar goedvinding al of niet kan vasthouden. Betrekkelijk ja, maar men zal tevens beseffen, dat het verdedigingsstelsel in den aard der zaak ligt; dat het door de gesteldheid van het land wordt aangewezen; in verband staat met den loop onzer rivieren, de lage bodemgesteldheid, en daardoor mogelijke kunstmatige onderwaterzettingen. Dat systema kan men niet eigendunkelijk verlaten of verwaarloozen, zonder zich aan eene groote verantwoordelijkheid bloot te stellen.

Geenszins deelt de regering in het gevoelen, dat wij een overdreven getal vestingen bezitten, en betreurt het, integendeel, voor de zekerheid des lands, dat men al te onbedachtzaam een aantal sterke steden in ons vaderland heeft ontmuurd, en van alle verdedigingswerken heeft ontbloot, waarvan men zich later wellicht het gemis zal beklagen.

Vat het bezetten onzer vestingen betreft, dit wordt allezins mogelijk geacht, omdat men zich die bezetting niet moet voorstellen als overal en op alle punten gelijktijdig plaats te hebben. Als dit het geval moet wezen, dan behoort daarin door eene algemeene volkswapening te worden voorzien, doch dan zijn de vestingen juist geschikt, om zoodanige volkswapening goed te organiseren; en daarvan met het minste verlies van menschenlevens partij te trekken. De ondervinding heeft den zien, hoe gevaarlijk het is vestingen te sloopen; hoe gereedelijk onvoorziene omstandigheden de gesteldheid des lands als in den oogenblik kunnen veranderen. In 1830 meende men de noordelijke provinciën des rijks als gedekt te kunnen beschouwen door die groote rij van vestingen in de zuidelijke provinciën voorhanden. Weinig werd er toen aan de binnenwaarts gelegen vestingen gedaan, doch in elk geval had men aan die in Noord-Brabant het behoud van die provincie destijds te danken, zonder hetwelk zij wellicht voor het rijk verloren was geweest. Haat gemis zou de schromelijkste gevolgen voor de veiligheid van het overig gedeelte van het rijk kunnen gehad hebben.

Men moet zich daarenboven het sloopen van vestingen niet als eene gemakkelijke zaak voorstellen.

Zoo men het doen wil met het oog op 's rijks verdedigings-belangen, dan moet de voorgedragen slooping ten spoedigste geschieden, opdat de vijand bij eene onverwachten aanval, de verlaten middelen niet tegen ons keere. Dat spoedig en geregeld sloopen kost geld, veel geld. Om het aan de plaatselijke besturen of bij aanwinsting over te laten levert geene waarborgen voor eene spoedige afdoening der zaak op. Hiervoor zonden voorbeelden zijn aan te wijzen. Door nog meer sterke plaatsen te sloopen, dan men reeds gedaan heeft, zou men het zo noodige verband tusschen onze middelen van defensie geheel verbreken, en meer nadeel dan voordeel aan het rijk toebrengen.

§ 245. De inhoud van deze paragraaf kenmerkt zich door eene duidelijke aanwijzing van hetgeen onderscheidende leden van de Tweede Kamer omtrent dit deel des staatsbestuurs in het midden hebben willen brengen. Daardoor is men in de gelegenheid tot het geven van bepaalde en zoo men verzoekt, voldoende ophelderingen.

Dat artillerie-materieel kostbaar is, ligt in den aard de,

zaak, maar men moet daarbij niet uit het oog verliezen, dat al het materieel, waarvan hier quaestie is, niet uitsluitend tot het eigenlijk gezegd wapen der artillerie behoort. Hoeveel vorderen in dit opzicht de draagbare wapenen niet, het voerwezen en de paardentrektaigen voor de andere wapens, benevens die voor de ambulance.

Intusschen drukt de aanmerking minder op de kostbaarheid van het materieel zelf, dan op de vele proefnemingen, welke op eene groote schaal zouden worden genomen, en die, wanneer zij dan naderhand ondoelmatig worden bevonden, veel geld wegslepen, hetwelk tot andere nuttige doeleinden had kunnen worden besteed.

Er zijn slechts twee proeven op eene groote schaal genomen. Het ligt ijeren kanon van 24 pond, welke proef zoodanige belangrijke resultaten heeft opgeleverd, dat dezelve tot groot voordeel voor het rijk zal strekken, en het ligt veldmaterieel, waarvan de proefneming almede met een goed gevolg bekroond is, hetgeen meer en meer erkend wordt, en waaruit mede in de gevolgen eene groote besparing in de uitgaven volgen zal.

Al ware het slechts dat dit materieel voor elk stuk geschat een span paarden minder vordert, dan voor het oude, dan zoude het reeds uit het oogpunt van bezuiniging aanbeveling verdienen, doch men kan en moet tevens de stellige verzekering geven, dat het in andere opzichten alle waarborgen voor aanwending en bruikbaarheid in den oorlog oplevert.

Ten aanzien van de voorbeelden waarop men heeft gewezen, wordt het ten sterkste ontkend, dat een groot aantal stukken geschat zouden gegoten, doch ondoelmatig bevonden zijn. Vvaarschijnlijk worden hiermede bedoeld ligte ijeren kanons van 24 pond, waarvan er 100 zijn aangemaakt en waarvan, bij zware ladingen, de terugloop wat groot is. Dit kanon is intusschen op eene lading van 2 pond geprojecteerd, en levert een goed kogel- en een voortreffelijk granaat- en kartetschoot op.

Met dezen vuurmond zijn nog volstrekt geene affuiten vernield, zelfs niet beschadigd. Evenzeer ontkent men stellig, dat er nieuwe affuiten zouden zijn aangemaakt, welke bij het gebruik ongeschikt zijn bevonden.

Alle proeven met affuiten zijn op eene zeer kleine schaal (2 à 4 affuiten) en wel met een gelukkig gevolg genomen. Doelt men hier wellicht op beproefde wal-affuiten en ramen tot dezelve van groenen hout, dan vleit men zich, dat het onderzoek goedkeuring zal verwerven, of het niet mogelijk zoude zijn, om, in navolging van de Noordsche mogendheden, het kostbaar eikenhout bij de artillerie-constructionen te vervangen door groenen hout.

De ramen zijn bij de beproeving gebroken, doch de affuiten hebben volkomen wederstand geboden.

Het breken van de vier ramen zal intusschen geene nooddelooze uitgaaf zijn, wanneer de aanwijzing, hoe de samenstelling daarvan op eene doelmatige wijze verholpen kan worden, invloed zou kunnen hebben op de aanschaffing eener behoorlijke, welke aan eikenhout van 700 à 800,000 bedragende, in groenen hout slechts op de helft zoude te staan komen.

Die proefnemingen zijn dus niet anders te beschouwen, dan als pogingen tot het in acht nemen van bezuiniging.

Het wordt almede ten stelligste ontkend, dat een plathamer te Delft, welke f 70,000 zoude gekost hebben, ongeschikt moet blijven liggen.

Tot bewijs van hetgeen hiermede verrigt is, wordt hierbij eene beknopte opgave; deswege door de directie te Delft opgemaakt, overgelegd. (Zie bijlage M.)

Indien dit werktuig soms heeft moeten stilstaan, is dit alleen het gevolg geweest van het breken van eenig onderdeel, hetgeen bij dergelijke toestellen zoo ligt het geval is (men denke aan de stoomwerktuigen van de Haarlemmermeer en andere); terwijl men verdet bij het aannemen van voorwerpen voor het materieel der artillerie gebonden is aan het bedrag der geldelijke middelen, welke jaarlijks beschikbaar zijn.

Indien overigens eene commissie de noodzakelijkheid van een dergelijk werktuig zou hebben moeten bevestigen, twijfelt men niet, of het gevoelen zou daaromtrent eenstemmig voor het affirmative zijn geweest, vooral indien men de duizende voorwerpen berekent, welke vereischt worden, als men tot den staat van oorlog zoude moeten overgaan, wanneer die voorwerpen bezwaarlijk in een gegeven tijdbestek door menschenhanden kunnen worden voorgebracht, gezwegen van de kosten op welke eene dergelijke bewerking zoude te staan komen.

Ook is men daardoor in de gelegenheid, om het oude, anderszins onbruikbare ijzer te benuttigen, hetgeen niet weinig tot besparing van uitgaven strekt, gelijk uit de hierboven bedoelde beknopte opgave kan worden gezien.

Eene commissie zoude ook ten dien en andere opzichten niet anders kunnen te werk gaan; dan de officieeren zoud, welke aan de directie zijn verbonden, wier verrichtingen daarenboven afhankelijk blijven van het goedvinden van het departement van oorlog, hetwelk daarop, om zoo te spreken, eene controle uitoefent. Die commissie zoude van lieverlede de directie vervangen; zij zoude, evenzeer als de directie

of de officieren dier toe behoorende, proefnemingen moeten doen; maar zij zou, in elk geval, onder een verantwoordelijk minister, toch niet wel met een uitsluitend of onbeperkt gezag kunnen worden bekleed.

Het instellen van een blijvend comité zou stellig eene zekere uitgaaf tegen eene onzekere uitkomst opleveren, want vele instellingen van dezen aard hebben dikwerf slecht werk opgeleverd; omdat ieder lid, althans op enkele punten, dikwerf iets van zijn gevoelen aan dat van andere leden moet opofferen, en alzoo het werk menigmaal niemands gevoelen in dezelfs geheel uitdrukt.

Bij de artillerie berusten alle inrigtingen op proefnemingen, en deze zullen, met of zonder commissiën, altijd moeten worden ingerepen, zoodra men, bij vernieuwing van materieel, het oude gebrekkige door hetgeen doelmatig is, wil vervangen. Dit laatste zal ook immer noodzakelijk blijven, zoolang andere en vooral naburige mogendheden, voorgelicht door den vooruitgang der wetenschappen, hunne militaire inrigtingen verbeteren. Of men blijft ten achter, en men doet zulks in den krijg door het verlies van duizend menschenlevens, of men stelt de veiligheid en de onafhankelijkheid van den staat in gevaar.

§ 246. Men vermeent bescheidenlijk te moeten doen opmerken, dat het vermoeden, als of er deszijds eene blijkbare zucht tot het invoeren van veranderingen in de kleeding der troepen zou bestaan, inderdaad ongegrond is.

Dat sommige dier voorwerpen, nu en dan, eenige wijzigingen in den vorm hebben ondergaan of gesupprimeerd en door andere vervangen zijn geworden, is het onvermijdelijk gevolg geweest van de reorganisatiën, welke bij de armée, vroeger en later, hebben plaats gehad.

De kosten, voor die wijzigingen der kleeding bestemd, hebben, verre van doelloos te zijn, integendeel gestrekt, om zoodanige bezuinigingen in de uitgaven voor de kleeding in te voeren, als door de steeds meer en meer beperkte middelen gebiedend worden gevorderd.

En dat er, waar het kan, zoodanige bezuinigingen zijn en bij voortdurend worden aangewend, zal onder anderen daaruit blijken, dat, afzietende op de onder-officieren en manschappen van het 2de Bataillon van het 7de Regiment infanterie, tot het Limburgsche bonds-contingent behoorende, en krachtens Zijner Majesteits besluit van den 26sten augustus 1846, n. 12, bij het dezer ingedeeld, ten gevolge van die bepaling al dadelijk van een compleet uniform te worden afgevoerd, bij het wapen der infanterie ingebruik, hadden behooren voorzien te worden, die echter niet plaats heeft gehad, maar intusschen bepaald is geworden, dat zij hunne kleeding en uitrusting, zoo als die voor het bedoeld contingent was bepaald, zouden afdragen, en daarmee continueren, zoolang er nog eenig voorwerp voorhanden zal wezen; zoodat genoemd bataillon, tot vermindering van kosten, nog gedurende een geruimen tijd, met eene, voor het wapen der infanterie geheel vreemdsoortige kleeding zal uiterust blijven.

Hetzelfde is ook het geval met de kleeding en uitrusting van het escadron lausiers, en de halve compagnie artillerie, welke achtervolgens voormeld besluit althans een deel der troepen van het Limburgsche contingent uitmaken.

§ 249. Men vindt zich, bij het vermindering der raming over 1848 en 1849, het bewijs te hebben gegeven, dat men, voor zoveel zulks slechts eenigzins doenlijk is, wenscht mede te werken tot het houden der raming onder het zijfer der voorhanden middelen om die te bestrijden, doch wat het laatste gedeelte der aanmerking betreft, in deze paragraaf vervat, treedt de regering gaarne in eene korte ontwikkeling van hare inzichten, in het vertrouwen, dat die bij nadere overweging zullen worden goedgekeurd.

Het is eene erkende zaak, dat, wil men het rijk in eenen goeden staat van tegenweer brengen, men nog uitgaven van buitengewonen aard aan het materieel der artillerie en genie moet besteden.

Die overtuiging heeft, sedert de afsluiting van de afdeeling van de buitengewone uitgaven eenmaal zullen zijn aangewend, daarmede de begroting van oorlog, later voor het geheel, bepaaldelijk te verminderen.

Hoe geringer nu de sommen zijn, welke op dat behuizingen worden gebracht, hoe langer het zal moeten duren, dat die afdeeling op de begroting behouden zal moeten blijven.

Een inbiddelijkheid zal men moeten erkennen, dat die sommen niet groot zijn voor de wezenlijke behoeften; dat langs dien weg dat bezwaar gemakkelijk wordt gedragen.

Die toestand van zaken is een gevolg der gebeurtenissen van 1830.

Vroeger moest er zooveel aan het voormalig zuidelijk frontier des rijks worden besteed, dan aan de belangen in dit opzigt van de noordelijke gewesten niet kon worden gedaacht. De behoefte seker ook niet dringend.

Maar wat toen tot de binnenste deelen des rijks behoorde is nu grens. Een kostbaar materieel is in België achtergebleven. Onze defensie werken waren grootstelsels vervallen.

Dit alles wordt nu, zoover de middelen veiken, en ze zijn in verhouding tot de behoeften waarlijk gering, opge maakt, hersteld of verbeterd. Het is daarom, dat men het voornemen heeft te kennen gegeven, om hetgeen later weder door versterk als anderszins op de pensioenen ter beschikking zal worden, gradueel weder bij de nu verminderde sommen te voegen. Men vertrouwt, zooals hiervoren gezegd is, dat deze handelwijze, bij nader inzien, goedkeuring zal verwerven, althans van het standpunt, waarop het bestuur zich bevindt, hetwelk, de zelve dure verplichtingen in dit opzigt niet uit het oog mag verliezen. (Vervolg hierna.)

Ingevoerde stukken.

Staatskundig-financiële Beschouwingen.

Overijsselsche spoorweg.

II. DE RAAD VAN ADMINISTRATIE.

(Zie no. 157.)

De Israëlieten zijn in Nederland sinds lang reeds in het volledige genot van alle staatsburgerlijke regten, en niemand zal durven beweren, dat zij zich niet in allen opzichte deze gelijkstelling met hunne christelijke landgenooten waardig hebben betoond. Niettemin bestaan er in Nederland, meer dan elders, in de maatschappelijke betrekkingen nog de betrenrenswaardigste vooroordeelen, hatelijke overblijfselen van eenen duisteren tijd. De maatschappij »Tot nut VAN 'T ALGEMEEN» haren naam verloochende, sluit de Israëlieten uit. Zij, die zich beroemt verlichting en vooruitgang voor te slaan, geeft zelve een walgelijk voorbeeld van middelensche onverdraagzaamheid. Zij preekt liefde en zaait vooroordeel en haat. De voornaamste vereenigingen in de hoofdstad *Felice Meritis, Doctrina et Amicitia, Zeemidshoop* en anderen, weigeren ook den meest beschaafden, weldenkenden en braven man den toegang, wanneer hij, in het joodsche geloof geboren en opgevoed, dit niet tegen een ander verkiesst te verruilen. Slechts wie wietrijk de leer der Drie-eenigheid bekennt, al ware het zonder gemoedelijke overtuiging, al ware het in strijd met hoofd en hart — dien staan de deuren open. — Terwijl niet alleen in Frankrijk en België, maar ook in het minder vrijzinnige Duitschland, te Berlijn, Weenen, Augsburg, Keulen en elders, israëlitische families in de voornaamste en aanzienlijkste gezellige kringen schitteren, worden zij in de hoofdstad en residentie van het vrie Nederland, dat hier is op zijne liberale denkwijze, heden nog steelsmatig uitgesloten. Diermate weldzaam zijnde uitsluitingen.

Bij benoemingen tot ereplaatsen en betrekkingen, die niet van de regering uitgaan, is het schier alom de Israëlieten in Nederland prias waren. In Frankrijk sswaar de joden nog geen 40ste gedeelte der geheele bevolking bedragen, hebben vier of vijf zitting in de Kamer der Gedeputeerden; en de beide rouls en chemieux behooren, zoo wat talent als karakter betreft, voorzeker niet tot de minst geachte leden der Kamer; in Nederland, waar meer dan een van de honderd zielen het Mossische geloof belijdt, heeft nog geen Israëliet ook slechts tot lid der provinciale staten mogen worden gekozen. Een volkvertegenwoordiger te benoemen, die Israëliet is, eene Toed naar de Tweede Kamer af te vaardigen, dit ware iets zoo buitensporigs, dat zelfs de vreeszame leden der achtbare lichamen, van welke de vertoekering uitgaat, niet zonder huivering er aan kunnen denken. En de stedelijke ambten? Men weet het aantal derselven is legio. Hoeveel zijn daarvan in de hoofdstad, bij voorbeeld, onder de Israëlieten genomen, die daar omstreeks een tiende gedeelte der bevolking uitmaken en niet minder dan alle anderen in de stedelijke belastingen bijdragen? — Doch dit zijn de geringste nadeelen. In de menigvaldige betrekkingen aan het burgerlijke leven heeft het noodlottige vooroordeel vaak tot veel ongelukkiger uitkomsten geleid, de teederste banden der natuur op de wreedaardigste wijze verscheurd. Men zoude boekdeelen daarover kunnen schrijven. Dan het wade —

Geheel te vergeefs zou de moeite zijn, in eenen tijd, die zich eigenaardig kenmerkt door godsdienstige dwaaferij, die, meer dan sedert derdehalve eeuw immer het geval was, godsvereering zoekt in dogmen en vormen, die, waren niet de regeringen ten dezen opzichte veel verstandiger en liberaler dan de tot dwaawerij aangehitste bevolkingen, niet slechts eenige Zwitsersche kantons, maar geheel Europa, uit zuiveren godsdienstzin, op nieuw het tooneel van

moord en verwoesting zonde doen worden. Van diep gewortelde vooroordeelen worden de volken alleen door de magt van den tijd, niet door kalme redeneringen genezen.

Waartoe hier deze aanmerkingen? Omdat de concessionarissen van den Overijsselschen spoorweg, beiden belijders van het Mossische geloof, bij het vermeldde onloochenbaar bestaande vooroordeel te minder te verwachten was, dat een aantal mannen uit de voornaamste christelijke families van den lande, de blinde, werktuigen, om niet te zeggen de handlangers, der eerstgenoemden zonden willen worden. Vereenigen zich niet evenwel op dit oogenblik vele omstandigheden om dezelve als zoodanig te doen voorkomen? Dringt zich niet elk onwillekeurig de gedachte op: Indien de genoemde leden van den raad van administratie hunne medewerking niet tot ondersteuning van louter beurspel en agiotage, maar tot de daarstelling van een belangrijk en voor Nederland nuttig werk hebben willen verleen, hoe komt het dan, dat dit groote, nuttige, met zoo veel ophef aangekondigde werk niet tot stand gebracht, ja gedurende omstreeks dertig maanden er niet eens mede begonnen wordt? De bedoeling kan toch niet geweest zijn, dat, gelijk de *Kamper Courant* dit onlangs voorspelde, het eerste gedeelte van den weg in 1858 zal bereden worden! Wat is er, mag men vragen, sedert de maand april 1845 gebeurd, dat de uitvoering kan belemmeren, indien deze toen ernstig gemeend was? Is niet de concessie verleend? Zijn niet de statuten der maatschappij door den koning goedgekeurd? Heeft niet de regering, in meer dan een opzigt toegevend aan de wenschen der ingenieurs van de maatschappij, de taak van deze laatste vergemakkelijkt? Zijn niet onderscheidene tracés sinds lang reeds definitief aangenomen? Zijn niet zelfs de noodige instructiën aan de plaatselijke autoriteiten gegeven om de ontoegenuten, krachtens de bepalingen der wet, voor te nemen, niet van eene veranderde, voor de spoorweg-maatschappij nadelige wet, maar van dezelfde wet, onder wier heerschappij deze maatschappij werd aangegaan? De overeenkomst met de naburige staten omtrent het punt van aansluiting is nog niet getroffen, (zij zal vermoedelijk ook niet getroffen worden, althans niet vóór het jaar 1858); maar belet dit den aanleg van den spoorweg tusschen de binnensteden? Heeft de aansluiting aan het Hannoverische grondgebied iets gemeens, met den weg, bij voorbeeld, van Kampen naar Zwolle? Er is eerst één vijfde van het kapitaal gesjort en bij de minder gunstige gesteldheid der Europeasche geldmarkten souden men moeten vreesen, dat aan eene opreeping tot verdere stortingen niet zal worden voldaan. Zoo hoort men enkelen te goeder trouw aanmerken. Maar, die zoo spreken, kennen de statuten niet. Want daar is in artikel 9 uitdrukkelijk bepaald: »Inmiddels zal ieder deelhebber, welke deze maatschappelijke acte heeft geteekend of voor hem door eenen anderen is ondertekend, persoonlijk verantwoordelijk zijn en blijven voor het bedrag van het fournissement, en zulke niettegenstaande vervreemding hunner aandelen in dien tusschentijd.» Was het mogelijk, de maatschappij op betere grondslagen van de benoedigde geldmiddelen te verzekeren? Of zijn niet en de leden van den raad van administratie en deszelfs secretaris, en de heeren GERS. ROISSEYAN, WESTENDORP & COMP., C. J. DIJK, G. W. EN H. VAN OPHOVEN & COMP., LANGERHUIZEN & BROUW, J. W. AEREMA EN J. S. WURFFAIN & ZOON te Amsterdam, die de acte hebben geteekend, bekend als mannen, wier teekening eenen voldoende waarborg oplevert? Of later in Engeland en Duitschland aandelen in het bezit van agioten zijn gemaakt, die zich weinig om eenen spoorweg in Overijssel, waarvan zij misschien niet eens de ligging kennen, bekreunen en die niet verkozen, verdere stortingen te bewerkstelligen, doet hier iets af. Dit behoort op het gebied van het beurspel, waarvan de raad van administratie vreemd moet blijven. Deze is ten volste gedeelt door de onvoorwaardelijke bepaling »voor ieder deelhebber, welke de maatschappelijke acte heeft geteekend, persoonlijk verantwoordelijk zal zijn en blijven voor het geheel bedrag van het fournissement, en zulke niettegenstaande vervreemding der aandelen.» Ontstaan er twisten en ruzies tusschen de jegens de maatschappij verantwoordelijke instellingen en hen, aan wie zij hun aandeelen hebben overgedaan? Wat geeft hie de bevoegdheid van administratie aan? De directie der

seldorper spoorweg-maatschappij heeft ettelijke in- teekenaren, die hunne aandelen aan derden hadden verkocht, door welke niet aan de op- roeping tot verdere stortingen voldaan werd, voor de regtbank geroepen, en, hoewel de verplig- ting tot verdere betalingen daar veel minder be- paaldelijk uitgedrukt is dan in het onderhavige geval en niettegenstaande er zonder voorloopige toe- stemming van belanghebbenden, menige, min of meer gewichtige wijzigingen in de oorspronkelijke be- palingen hadden plaats gehad, heeft de regtbank te Aken, bij een gemotiveerd vonnis, de gedaagde oor- spronkelijke in teekenaren tot onverwijde betaling der geëischte stortingen met den intrest, van dien, als- mede in de gezamenlijke kosten veroordeeld. Indien nu, zoo redeneert men verder, de raad van admi- nistratie der Overijsselsche spoorweg-maatschappij, wiens allereerste taak is de onverwijde daarstelling van den spoorweg, in weerwil van alle de vermel- de omstandigheden, geene verder stortingen van de verplichten vraagt, ook het reeds sedert meer dan twee jaren gestorte kapitaal niet tot den aanvanke- lijken aanleg der werken besteedt, maar op pron- gatie en beloning uitset, hetwelk, zoo aanhoudende, met geen ander doel kan geschieden, dan om de gel- den, hetzij met of zonder opoffering der bij den no- taris OOMERLIN gedeponeerde vijfmaal honderd duizend gulden, te gelegener tijd onder de alicehouders te verdeelen, — wordt dan het onpartijdige publiek niet tot de onderstelling gebracht, dat geenszins een Overijsselsche spoorweg, met hoe veel ophef, om niet te zeggen snooverij, ook aangekondigd en beloofd, maar dat alleen het welslagen van eene beurs-agiotage bedoeld was? En, daar met geene mogelijkheid kan worden ondersteld, dat het den heeren VAN RECHT- ERN VAN ANHEM, HOYT, WITTEWAAL VAN STORTWE- GEN, W. WILLINK J. en HONJEFF VAN VELSCH om het verkrijgen van eenig opgeld op de 47 aandelen, die zij gezamenlijk in de onderneming hebben geëekend, is te doen geweest, — geven zij dan niet zelve aan- leiding tot de gedachte, hoe buitensporig ook, van niets anders te zijn geweest dan gedienslige handlan- gers der heide voornamen, voor meer dan negen dui- zend aandelen geïnteresseerde concessionarissen? Mogt het metterdaad zoo zijn, men zoude de drie provincien moeten betreuren, die, terwijl zij zich verheugden in het vooruitzicht op het spoedige be- zit van een uitmuntend middel van gemeenschap en met de voornaamste seesteden van het rijk en met Hanover en Pruisen, niets anders waren dan de speelbal van agiotage en windhandel; doch men zoude, aan de andere zijde, in de bijzonderheden van deze zaak, moeten erkennen een schitterend blijk van ook in Nederland, zich ontwikkelende liberaliteit, die, beginnende met financiële aangelegenheden, zich hield de vooroordeelen en bekrompen begrippen van vroeger poogt te verheffen. Beslissender zege zoude jonge en weinig opgroeiende joodsche geldaristocratie met hare consularie, ordekransjes en haren beurs- en dagbladen-aanhang, niet op de trotsche Patriciers en den lieren ouden adel hebben kunnen behalen, dan als de voornaamste representanten van beiden tot handelswerkzamen te maken. Door de niet-doening van het werk, waarvan zij, nog in de maand maart 1846, de onsterfelijkheid van hunnen naam schenen te willen verbinden, zullen derhalve de heeren le- den van den raad van administratie der Overijssel- sche spoorweg-maatschappij niet alleen eene gewig- tige bijdrage leveren tot de kennis der waarschijge zeden van onzen tijd; maar zij zullen zich tevens aan- spraak verwerven op de toewijding van hen, die, den kastengeduldigheid, eene innige verbroedering wen- schen tusschen alle standen en de leden der onder- scheidene gezindheden.

TE VERBETTEREN.
In het nummer der *Arnhemse Courant* van 12 dezer, is in het artikel van den heer van Ittersum eene zinstoren- de feil ingeslopen. In de twee laatste regels van hetzelfde staat: een goed gedeelte van verstand, enz. moet zijn: een goed gedeelte van het verstand, enz.

Weldadigheid.
Ontvangen van N. N. voor de Noodlijdenden te Ophuis- der, 92, 50 (schelkeleerd) donderdag avond 17. juni in de grote kerk. H. J. VELDKAMP.

Advocaten.
De voormelde Kloostergebouwen te Aken, in den Krets Berken, wordt, onder aanpamelijke voorwaar- den, ter VERPACHTING voor meer- dert jaren AANGEBODEN. Eene kapitaal HEEREN- HUIZING, met bij behoorende STALLINGEN, uit- gemiddeld HOFEN, BOOMGAARDEN, WEILAND en VISSCHERIJN, alsmede JAGTGEREGTIG- HEDEN, alles in de onmiddellijke nabijheid der

Nederlandsche Grenzen, aan de zijde van Win- terswijk.
Te aanvaarden op 11 November aanstaande.
Liefhebbers gelieven sich te adresseren aan de Ondergetoekende Renteij.
Bochold, 19 Janij 1847.
Vorstelijk Salm-Salmsche Renteij
Berken en Bochold.
v. a.
ENCK.

Departement van Financiën.
PROVINCIE GELDERLAND.

Kantoor der Domeinen te Arnhem.

VEILING VAN ROELEN GOEDEREN.

Door den ONTVANGER DER DOMEINEN, te Arnhem, zullen in het openbaar worden gereild eenige DOMANIALE GOEDEREN, gelegen in de Provincie Gelderland en wel:

22 Kavels, gelegen onder de Arrondissementen Arnhem en Zutphen, op Maandag den 12den Julij 1847, des voormiddags ten 11 ure, ten overstaan van den Notaris Mr. W. H. TAAIJ, te Arnhem, ten huize van den Kastelein J. P. FLOBUSSEN, aan de Steenstraat aldaar;

22 Kavels, gelégen onder het Arrondissement Tiel, op Maandag den 19den Julij 1847, des voormiddags ten 11 ure, ten overstaan van den Notaris Mr. J. DE ROO, te Tiel, ten huize van JAN BRUNE, in het Hollandsche Koffijhuis aldaar;

14 Kavels, gelegen onder het Arrondissement Nijmegen, op Maandag den 26sten Julij 1847, des voormiddags ten 11 ure, ten overstaan van den No- taris D. A. VAN MÜNSTER, te Nijmegen, ten huize van G. HENDRIKS, in het Logement de Ster, in de Hezelstraat aldaar.

De CATALOGUS, waarin de te veilen Goederen breder zijn omschreven, is voor den prijs van 25 Centen verkrijgbaar ten Kantore van de Ontvangers der Domeinen te Arnhem, s Bage en s Hertogenbosch, bij de Ontvangers der Registratie en Domeinen in de Provincie Gelderland en bij de Ontvan- gers der Registratie van de geregeltijke Actien te Amsterdam, Zwolle en Utrecht; terwijl de alge- meene en speciale voorwaarden veertien dagen vóór de veiling zullen ter inzage liggen, ten Kantore van de voornoemde Notarissen, en van de Arron- dissements-Directeurs der indirecte belastingen te Arnhem en te Nijmegen; ten Raadhuis van de Gemeenten Arnhem, Nijmegen en Tiel, ten Kan- tore van den Ontvanger der Domeinen te Arnhem, en in het Hôtel van het Provinciaal Gouvernement al- daar.

Men is voornemens, mit krachte van onherroepelijke volmagt, door den No- taris Mr. J. N. NIJHOFF, gevestigd te Arnhem, op den 26sten Janij en 10den Julij 1847, des middags ten 6 ure, in de herberg de Stoomboot, bij het Veer te Westervoort, in het open- baar te veilen en finaal te verkoopen:

Eene HOFSTEDE, aan den grooten weg al- daar, bestaande in HUIS en SMEDERIJ, benevens TUIN, BOOMGAARD en BOUWLAND, groot 48 Rooden en 80 Eilen. — Eigenaar en bewoner H. KATEMAN.

Te aanvaarden den 1sten November aanstaan- de. — De veilingconditien liggen ter inzage bij ge- noemder Notaris.

OPENBARE VERKOOPING.

VAN EEN NIJW GEBOUWEN.

KOREN- EN PEL-MOLEN.

De Notaris KIRRING, zal, op Don- derdag den 1sten Julij 1847, des middags te 12 ure, in het Logement de Roskam, te Nunspeet, in het openbaar doen inzet- ten, en veertien dagen daarna, zijnde Don- derdag den 15den Julij, tot zelfder ure en plaats, finaal verkoopen:

Een bijzonder gunstig ter nering staanden WIND- KOREN en PEL-MOLEN, de Hoop, genaamd, zij- de een BOVEN KRUIPER, met twee paar steenen en pelwerk, benevens een WOONHUIS en vied en veertig Rooden TUIN-GROND, te samen staande en gelegen aan den Straatweg langs de Zuiderzee, in of bij het Dorp Nunspeet, zijnde deze Molen en Woonhuis in het vorig jaar geheel nieuw gebouwd. Het perceel kan op den 1sten Augustus eerstkomende aanvaard worden.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kan- tore van den voornoemden Notaris te Nun- speet. — Brieven franco.

OPENBARE VERKOOPING

VAN LANDGOEDEREN

aldergunstigt gelegen nabij het Dorp Oosterbeek, op Maandag den 2den Augustus 1847, bij inzet, en op Donderdag den 26sten derzelfde maand, bij toe- wijzing, telkens des middags ten 12 ure, in het Logement de Witte Poort, te Oosterbeek, ten over- staan van Mr. VAN DAALEN, Notaris te Wa- geningen, als daartoe door de Arrondissements-Regt- bank te Arnhem benoemd:

No. 1. Het om dezelfde voortreffelijke ligging, schoonen aanleg en uitmuntende vergezigten bekende, LANDGOED, DER HEEMELSCHE BERG, met kapitale HEERENHUIZING, KOETSHUIS, STAL- LING en verderen OPSTAND, LANEN, WANDEL- DREVEN en WATERWERKEN, BOUW-, WEIDE-, MOES- en BOSCHGRONDEN; groot, volgens Kadast- ler, 36 Rooden, 53 Rooden en 55 Eilen.

No. 2. Het RUATENVERBLIJF, genaamd, DE MELDAL, met ruim HEERENHUIS, SCHUIR, TUIN en WATERWERKEN; groot 49 Rooden en 40 Eilen.

No. 3. Het gunstig bekende en druk bezochte LOGEMENT DE WITTE POORT, met voor wei- nige jaren nieuw gehouwd HUIS, KOETSHUIS en STALLING, PLANTSOENEN, TUIN en WATER; groot 1 Bundel 23 Rooden 33 EK.

No. 4. Een AKKERMAALSBOSCHJE, aan den Straatweg van Arnhem naar Utrecht; groot 1 Bundel 11 Rooden 10 EL.

Nos. 1 en 2 te bezichtigen 's Woensdags, gedurende de maand Julij, van 11 tot 3 uur, mits belet vra- gende.

De kaart en veilingvoorwaarden zijn van af 1 Julij eerstkomende ter inzage in de Wit- te Poort voormeld, ten Kantore van de Heeren J. STROEVE Bz., Commissarissen, te Am- sterdam, benevens ten Kantore van voornoem- den Notaris, alwaar de verdere stukken mede ter inzage liggen en nadere inlichtingen te be- komen zijn. — Brieven franco.

Mr. VAN DAALEN, Notaris te Wa- geningen, zal, op Zaterdag den 26sten Julij 1847, des middags ten 12 ure, in de Vergulde Roskam, aldaar, doen inzetten, en 14 dagen daarna, terzelfder uur, in de Wereld, al- daar overgaan tot de toewijzing van ONROE- RENDE GOEDEREN, gelegen in de Gemeente Wa- geningen, als:

No. 1. 93 Rooden en 20 Eilen HOOLAND, in Kro- nendijk; Sectie A. No. 297.

No. 2. 54 Rooden en 90 Eilen HOOLAND, in s Koorburg; Sectie A. No. 150.

No. 3. 1 Bundel en 80 Rooden WEILAND, in het Haverland; Sectie B. No. 639.

No. 4. 94 Rooden en 90 Eilen WEILAND, ge- naamd de Elst; Sectie B. No. 500.

No. 5. 22 Rooden en 60 Eilen BOUWLAND, aan de Doodenweg; Sectie C. No. 202.

No. 6. 43 Rooden en 70 Eilen BOUWLAND, ge- naamd de Geer; Sectie C. No. 185.

In de Gemeente BENNEKOM:

No. 7. 1 Bundel, 16 Rooden en 90 Eilen BOUW- LAND, HEIDE en HOUTVAL; Sectie B. No. 273 — 276.

No. 8. 25 Rooden en 30 Eilen EIKEN HAKBOSCH- JE, op de Algemeer; Sectie E. No. 175.

Alsmede nog onder WAGENINGEN:

52 Rooden en 10 Eilen WEI- of HOOLAND, in de Feenkampen; Sectie A. No. 320.

Breder bij bijjetten omschreven. Nadere in- formatien zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris. — Brieven franco.

De Notaris VAN ITTERSUM, zal, op den Huize Dieren, onder de Gemeente Rheden, in het Kerspel Dieren, op Woens- dag den 30sten Junij 1847, en volgende dagen, tel- kens des morgens ten negen ure te beginnen, pu- blijk, Erfhuuswijze Verkoopen:

Eene exquisite partij wel-onderhoudene MEURELEN en HUISRAAD, STAL en DEEL-BEHOEFTEN, benevens CALECHE, MANDENWAGEN en KAR, en zoo voorts. — Alles breder omschreven bij gedrukte aan- plak-bijjetten. De Goederen zijn twee dagen voor den Verkoop, van des morgens 10 tot des namid- dags ten 4 ure, te bezichtigen.

Rijn-Stoomboot-vaart.

KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ

Van Arnhem direct naar Meulen, Mainz, Mannheim, Straatsburg en tusschen ge- legen plaatsen.

Vertrek van Arnhem, des morgens ten 6 ure, om nog dezelfde avond te Keulen aan te komen.

Aankomst te Arnhem des avonds ten 6 ure, in correspondentie met den laatsten Spoortrein naar Amsterdam.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den ondergetoekende te Arnhem, bij de Factory van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te Amsterdam, en, door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (JONKER) met welke Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijke verband staat.

H. BUDDÉ, G. J. ZA.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 21 Juni 1 El 9 Palm 5 Ruim: gew. O. D. gov. 5 D.
Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.